

یک روش جدید زمان‌بندی انرژی بر AHP برای وظایف در محاسبات ابری

علی آقابابایی پور*^(۱) شمس الله قنبری^(۱)

(۱) گروه مهندسی کامپیوتر، واحد آشتیان، دانشگاه آزاد اسلامی، آشتیان، ایران.*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱/۱۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۵/۲

چکیده

امروزه حجم داده‌های پردازشی توسط افراد و سازمان‌ها به‌طور چشم‌گیری افزایش یافته است که باعث افزایش روزافزون تقاضا برای پردازش‌های ابری می‌شود. الگوریتم‌های زمان‌بندی بسیاری ایجاد شده که همگی سعی در کاهش زمان اجرای وظایف دارند و به کاهش مصرف انرژی توجهی نکرده‌اند. برخی دیگر از الگوریتم‌های زمان‌بندی سعی در کاهش زمان اجرا و انرژی مصرف شده به‌طور هم‌زمان دارند که الگوریتم‌های زمان‌بندی انرژی محور نامیده می‌شوند. هدف از الگوریتم ارائه شده در این مقاله زمان‌بندی وظایف با رویکرد کاهش مصرف انرژی و زمان اجرا، با استفاده از تصمیم‌گیری چند معیاره و یافتن بهترین گره برای اجرای وظایف می‌باشد. این الگوریتم بر اساس روش تصمیم‌گیری چند معیاره، بهترین گره برای اجرای وظیفه را پیشنهاد می‌دهد. پارامترهای مذکور شامل ارتباط بین وظایف، فاصله بین گره‌ها، وضعیت ماشین‌های مجازی و پیش‌بینی انرژی مصرفی می‌باشند. این روش با کاهش تعداد انتقالات و کاهش تغییر وضعیت‌های ماشین‌های مجازی توانسته است انرژی مصرفی را کاهش داده و هم‌چنین زمان اجرای را بهبود دهد. یافته‌های این مقاله نشانه داده که بهینه‌سازی راه‌اندازی ماشین‌های مجازی، بین ۳ تا ۵ درصد میزان مصرف انرژی را کاهش می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: زمان‌بندی، انرژی محور، زمان اجرا، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، گراف جهت‌دار مدور

* عهده‌دار مکاتبات:

نشانی: گروه مهندسی کامپیوتر، واحد آشتیان، دانشگاه آزاد اسلامی، آشتیان، ایران.

پست الکترونیکی: aghababaeipoor@gmail.com

تعداد انتقالاتی که هر وظیفه باید داشته باشد تا به گره منتخب جهت اجرا برسد به عنوان یکی از پارامترهای موردنیاز جهت بهبود زمان اجرا و مصرف انرژی در نظر گرفته می شود. پارامتر دیگر ارتباطات بین وظایف است که از گراف جهت دار غیرمدور داده شده بدست می آید. گراف جهت دار غیرمدور شامل وظایف ورودی و ارتباطات بین آنهاست. همچنین وضعیت ماشین های مجازی به عنوان پارامتر دیگر مورد بررسی قرار می گیرد تا از خاموش و روشن شدن های غیر ضروری جلوگیری شود. در آخر انرژی موردنیاز هر وظیفه بر اساس روش ارائه شده محاسبه می شود و با استفاده از این چهار پارامتر و روش تصمیم گیری تحلیل سلسله مراتبی، بهترین گره برای اجرای وظیفه انتخاب می گردد.

الگوریتم ارائه شده به عنوان هدف اصلی تلاش دارد تا تعداد انتقالات وظایف را کاهش دهد و در مرحله بعد از خاموش و روشن شدن های ماشین های مجازی تا حد امکان جلوگیری نماید. کاهش این دو خصوصیت تأثیر مستقیم بر زمان اجرا و مصرف انرژی وظایف دارد. مقاله تلاش دارد به این سؤال پاسخ دهد که می توان از راه اندازی ها و خاموش شدن های مکرر ماشین های مجازی جلوگیری کرد و همچنین چگونه می توان تعداد انتقالات بین گره ها را کاهش داد. دستاوردهای این تحقیق به شرح ذیل می باشد:

۱. در این مقاله یک الگوریتم زمان بندی انرژی محور ارائه شده است. این الگوریتم که چند پارامتری می باشد، بهترین انتخاب را در هر دور جهت اجرای وظایف، با رویکرد کاهش انرژی و افزایش سرعت اجرا انجام می دهد.

۲. شبیه سازی و مقایسه های عددی ارائه شده است تا بهبود سرعت اجرا و کاهش مصرف انرژی تأیید نماید. این نتایج، میزان تأثیر مدیریت ماشین های مجازی بر کاهش مصرف انرژی را نشان می دهد.

محاسبات ابری تبدیل به یک ابزار بسیار مهم برای صنایع مرتبط با تکنولوژی و سازمان های فناوری اطلاعات شده است و بسیاری از مشکلاتی که در مسیر ارائه خدمات سریع و باکیفیت به مشتریان بوده را حل کرده است [۱]. سازمان های ارائه دهنده خدمات مایل هستند از روش هایی مانند pay-as-you-go یا elastic service در محیط های ابری استفاده کنند تا خدمات سریع تری برای مشتریان خود مهیا نمایند [۲]. با رشد سریع محاسبات ابری و افزایش مصرف انرژی توسط مراکز داده، محققان روش های متفاوتی را با محوریت کاهش مصرف انرژی ارائه کردند. در این روش ها تلاش شده است علاوه بر کاهش زمان اجرا، مصرف بهینه انرژی نیز صورت پذیرد. مانند روش سخت افزار مقیاس بندی پویای ولتاژ و فرکانس [۳] یا روش های نرم افزاری با تغییر در الگوریتم زمان بندی [۴] [۵]. برخی مطالعات نیز از روش تقسیم بار جهت زمان بندی وظایف استفاده می کنند که در آن بر اساس آن می توان بار را در تعداد زیادی پردازنده مستقل توزیع نمود [۶]. با توجه به نتایج ارائه شده در [۷] انتشار کربن ناشی از فعالیت های فناوری اطلاعات و ارتباطات سالیانه ۶٪ رشد دارد که بیشترین مصرف انرژی جهت انجام محاسبات در مراکز داده اتفاق می افتد و در حدود ۴۰٪ از کل انرژی مصرفی توسط مرکز داده است. سایر قسمت های مرکز داده مانند سیستم خنک کننده، سیستم تأمین برق، ابزار ارتباطی و غیره، بخش دیگری هستند که انرژی مصرفی مرکز داده را تشکیل می دهند. یکی از روش های مؤثر کاهش انرژی مصرفی در محیط های ابری استفاده از الگوریتم های زمان بندی مبتنی بر کاهش انرژی است به صورتی که فاکتور کاهش انرژی موجب تأثیر نامطلوب بر زمان اجرا نشود. در روش ارائه شده،

۳. در این مقاله، فاکتورهایی که بر عملکرد الگوریتم تأثیرگذار هستند مورد بررسی قرار گرفته‌اند. ساختار این مقاله به صورتی که در ادامه ذکر می‌شود، است. در بخش ۲ اشاره مختصری به پیشینه تحقیقات انجام شده در خصوص زمان بندی وظایف با رویکرد کاهش انرژی، شده است. در بخش ۳، به تشریح جزئیات مدل سازی سیستم پرداخته شده است. در ادامه و در بخش ۴، مدل تصمیم گیری الگوریتم زمان بندی را توضیح داده ایم و در نهایت در بخش ۵ مقاله، نحوه شبیه سازی و نتایج بدست آمده ارائه شده است.

۲. پیشینه تحقیق

افزایش مصرف انرژی در سیستم های کامپیوتری با مقیاس بزرگ مانند ابرها، پیامدهای اقتصادی و زیست محیطی زیادی را به دنبال دارد. از این رو، کاهش مصرف انرژی یک موضوع پیچیده و چالش برانگیز در طراحی سیستم های مدرن است، به دلیل اینکه سرعت رشد داده ها و برنامه های کاربردی محاسباتی رو به افزایش است، بیش از قبل، لزوم وجود سرویس دهنده ها و دیسک ها مشخص می شود، تا این داده ها و برنامه های کاربردی را با سرعت کافی و در بازه زمانی مورد نیاز، پردازش کنند. بنابراین باید تمرکز از بهینه سازی مدیریت منابع مرکز داده صرفاً برای کار آیی به سمت بهینه سازی آن ها برای بازدهی انرژی تغییر پیدا کند و در ضمن، کار آیی بالا در سطح ارائه سرویس حفظ شود. از این رو، فراهم کنندگان سرویس ابری بایستی سیاست هایی را اتخاذ کنند تا تضمین کنند که مزایای استفاده از آن ها، به دلیل هزینه های بالای انرژی به طرز چشمگیری کاهش نمی یابد [۸]. بنابراین یکی از چالش های مهم در محاسبات ابری، مصرف انرژی است. برای کاهش مصرف انرژی الگوریتم ها و ساختارهای مختلفی برای محاسبات ابر پیشنهاد شده است. هر یک سعی به کاهش

مصرف انرژی و بهره برداری بهتر از منابع را دارند. در این تحقیق به مطالعه و ارزیابی روش های کاهش مصرف انرژی در محاسبات ابری پرداخته شده است. تحقیق [۹] تمرکز خود را بر زمان بندی ماشین مجازی پویا معطوف می کند برای دستیابی به بهره وری انرژی و تأمین محدودیت های مهلت با PM های مختلف در ابر. تعداد کافی از PM ها برای پردازش تعداد مشخصی از ماشین مجازی با فرکانس بهینه وجود دارد و هر PM روی حداقل فرکانس بهینه عمل می کند. بهترین عملکرد قدرت مورد نیاز PM ها از ایده استفاده از دستگاه های مختلف فیزیکی بدست می آید، جایی که ماشین مجازی نسبت قدرت را قبل از PM ها برای افزایش عملکرد اختصاص می دهد. در محاسبات ابری، زمان بندی به رویدادهای زمانی کوچک تقسیم می شود تا میزان مصرف انرژی کاهش یابد. رویداد زمان مهلت برای مدیریت منابع ماشین مجازی از PM ها لازم است. اطلاعات مربوط به زمان پاسخ میانگین مسئله برنامه نویسی عددی در مرکز داده برای تخصیص وظایف وجود دارند، که در سرویس دهنده های پویا محدود شده اند [۱۰]. سرویس دهنده های پویا در مرکز داده انرژی بیشتری مصرف می کنند و در زمان بندی کار آیی ندارند. در حالی که طرح های حداکثر صرفه جویی در انرژی برای سرویس دهنده های مرکز داده در طرح زمان بندی وظیفه از کارآمدترین اولین سرویس دهنده استفاده می شود. با استفاده از این طرح، متوسط زمان پاسخ کار کاهش می یابد. همچنین این انرژی را در هزینه زمان های پاسخ دهی کارها محافظت می کند، گرچه در محدوده ماکزیمم. تحقیق [۱۱] یک الگوریتم زمان بندی وظایف انرژی آگاه هوشمند پیشنهاد دادند با قصد افزایش سطح بهینه استفاده با پیشنهاد مازاد انرژی ماشین مجازی به ارائه دهندگان ابر. الگوریتم پیشنهادی سرویس دهنده هایی را ایجاد می کند تا ماشین های مجازی

خود را سریع‌تر برای دستیابی به سطوح بهینه‌سازی خود بدون نیاز به انتقال ماشین مجازی پیدا کنند. به این ترتیب، سرویس‌دهنده‌های غیرفعال برای صرفه‌جویی در انرژی خاموش می‌شوند. آزمایش‌ها نشان می‌دهد که سیاست پیشنهادشده نه تنها مصرف انرژی را کاهش می‌دهد، بلکه از سوی دیگر باعث می‌شود که زمان پردازش کل وظایف بلادرنگ در ابر کاهش می‌یابد.

بررسی جامع الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات و کاربرد در محاسبات ابر با استفاده از معماری سیستم CloudSim در [۱۲] ارائه شده است. مسئله زمان‌بندی منابع به صورت جامع در نظر گرفته شده است و به عملکرد، مقیاس‌پذیری و قابلیت اطمینان دست می‌یابد. به عنوان یک نقطه نهایی، درخواست کاربران مرتبط با منطقه محاسبات ابری یافت می‌شود. سه پارامتر برای تعیین مقادیر به صورت پویا با استفاده از PSO به عنوان استراتژی زمان‌بندی منابع در محاسبات ابر مورد بررسی قرار می‌گیرند. نتایج آزمایش نشان می‌دهد که رویکرد زمان‌بندی منابع پیشنهادشده، استفاده از انرژی را کاهش می‌دهد و عملکرد مرکز داده را افزایش می‌دهد؛ این استراتژی تأثیر بسیار مثبتی بر محاسبات ابری دارد. تحقیق [۱۳] مسئله دشوار جایگذاری ماشین مجازی در مراکز ابری را بررسی کردند. کار عمده آن‌ها استفاده از الگوریتم‌های جایگذاری و تلفیق است که هزینه‌های مهاجرت و مصرف انرژی را کاهش می‌دهد. آن‌ها یک برنامه عددی خطی را که برای توزیع دقیق الگوریتم مهاجرت ماشین مجازی طراحی شده است، به منظور به حداقل رساندن مصرف انرژی از طریق اتحاد، پیشنهاد کردند. تحقیق [۱۴] الگوریتم‌های تخصیص منابع انرژی آگاه و الگوریتم‌های زمان‌بندی را بررسی کردند که منابع ابر را به کاربران ابر تخصیص می‌دهد که باعث افزایش بهره‌وری انرژی یک مرکز داده بدون ایجاد اختلال در SLA می‌شود. برای دستیابی به کار آیی

انرژی، مکانیزم‌های خودگردان و انرژی آگاه برای خود مدیریتی استفاده می‌شود. الگوریتم‌های پیشنهادی برای نگاشت کارآمد انرژی از ماشین‌های مجازی برای منابع ابر مناسب است. نتایج شبیه‌سازی نشان می‌دهد که روش پیشنهادی مصرف انرژی در مراکز داده ابری را کاهش می‌دهد.

تحقیق [۱۵] یک سیاست زمان‌بندی منابع محاسبات ابری در الگوریتم ژنتیک با پردازش عددی را معرفی می‌کنند، به منظور بهبود استفاده از منابع و صرفه‌جویی در هزینه‌های انرژی در محاسبات ابری. تحقیق [۱۵] از یک رویکرد پیش مهاجرت بر اساس سه درجه بار استفاده می‌کنند مانند استفاده از پردازنده، توان عملیاتی شبکه، نرخ I/O دیسک، که در الگوریتم مربوطه اندازه‌گیری می‌شوند. به منظور بدست آوردن یک راه حل تقریباً مطلوب، الگوریتم ژنتیک با مسئله کوله‌پشتی از طریق برازش‌های مختلف ترکیب شد و نتایج نشان‌دهنده بهره‌وری الگوریتم پیشنهادی هستند. الگوریتم موفق به بالا بردن بهره‌برداری از منابع و صرفه‌جویی در هزینه‌های انرژی در زمان اجرا شد. در این مقاله، [۱۶] بهره‌وری انرژی در محاسبات ابری را توصیف کردند. مدل مصرف انرژی ارائه شده است، و انواع منابع محاسباتی به چهار دسته مختلف تقسیم‌بندی شدند که شامل پردازنده، حافظه، ذخیره‌سازی، و شبکه است. علاوه بر این، طراحی مقررات و استراتژی‌های مختلف برای اجزای متعدد نیز صورت گرفته است. علاوه بر این، این مقاله یک الگوریتم زمان‌بندی منابع پویا بر اساس بهینه‌سازی مصرف انرژی منابع ابر را با روش ارزیابی پیشنهاد می‌کند. نتایج شبیه‌سازی نشان‌دهنده عملکرد بهتر الگوریتم از نظر مصرف انرژی است. مدل عملکرد سیستماتیک مراکز داده پشتی از طریق برازش‌های مختلف ترکیب شد و نتایج نشان‌دهنده بهره‌وری الگوریتم پیشنهادی هستند. الگوریتم موفق به

بالا بردن بهره‌برداری از منابع و صرفه‌جویی در هزینه‌های انرژی در زمان اجرا شد. در این مقاله [۱۶]، بهره‌وری انرژی در محاسبات ابری را توصیف کردند. مدل مصرف انرژی ارائه‌شده است، و انواع منابع محاسباتی به چهار دسته مختلف تقسیم‌بندی شدند که شامل پردازنده، حافظه، ذخیره‌سازی، و شبکه است. علاوه بر این، طراحی مقررات و استراتژی‌های مختلف برای اجزای متعدد نیز صورت گرفته است. علاوه بر این، این مقاله یک الگوریتم زمان‌بندی منابع پویا بر اساس بهینه‌سازی مصرف انرژی منابع ابر را با روش ارزیابی پیشنهاد می‌کند. نتایج شبیه‌سازی نشان‌دهنده عملکرد بهتر الگوریتم از نظر مصرف انرژی است. مدل عملکرد سیستماتیک مراکز داده توسط [۱۷] ارائه شده است. این الگوریتم کیفیت خدمات سرویس را به کاربران و استفاده کاربردی انرژی در مراکز داده را در نظر می‌گیرد. به غیر از انرژی مصرف بالقوه در محدوده عملکردی با توزیع ماشین‌های مجازی به PMS بر اساس اولویت به نتایج ریاضی ارتباط استراتژی تخصیص مختلف بستگی دارد.

عنوان تحقیق	روش	معیارها	مزایا	معایب
تحقیق ۱۱	مدیریت ماشین‌های مجازی غیرفعال	وضعیت ماشین‌های مجازی	کاهش انرژی مصرفی کاهش زمان کل	تعویق احتمالی در وظایف با اولویت بالا
تحقیق ۱۲	مبتنی بر الگوریتم PSO	انرژی مصرفی منابع در اختیار زمان اجرا	کاهش مصرف انرژی افزایش عملکرد جامع مرکز داده	به موضوع بهینه‌سازی سرعت اجرا پرداخته نشده است.
تحقیق ۱۳	الگوریتم جایگذاری و تلفیق	انرژی مصرفی وضعیت ماشین‌های مجازی	کاهش هزینه مهاجرت ماشین‌های مجازی کاهش مصرف انرژی	به موضوع بهینه‌سازی سرعت اجرا پرداخته نشده است.
تحقیق ۱۴	مکانیزم خودگردان و انرژی آگاه	منابع مرکز داده انرژی مصرفی منابع	کاهش مصرف انرژی	به موضوع بهینه‌سازی سرعت اجرا پرداخته نشده است.
تحقیق ۱۵	رویکرد پیش‌مهاجرت بر اساس سه درجه بار با کمک الگوریتم ژنتیک	درجه بار مهاجرت ماشین‌های مجازی انرژی مصرفی زمان اجرا	بالا بردن بهره‌برداری از منابع صرفه‌جویی در هزینه‌های انرژی	بهبودهای بدست آمده برای بخشی از وظایف قابل تعمیم است
تحقیق ۱۶	بررسی مصرف انرژی زیرسیستم‌ها	مصرف انرژی پردازنده، حافظه، شبکه	کاهش مصرف انرژی	به موضوع بهینه‌سازی سرعت اجرا پرداخته نشده است.
تحقیق ۱۷	مدیریت کیفیت ارائه خدمات در ابر	کیفیت ارائه خدمات انرژی مصرفی	بهبود ارائه خدمات کاهش انرژی	کاهش انرژی به صورت موردی رخ می‌دهد و جامع نیست، به بهبود زمان اجرا پرداخته نشده است.

جدول ۱ متغیرها و نمادها

۳. مدل‌سازی سیستم

پارامترهای استفاده شده در الگوریتم پیشنهادی در جدول ۱ نشان داده شده است. الگوریتم ارائه‌شده با استفاده از چهار پارامتر شامل ارتباط بین وظایف، تعداد انتقالات موردنیاز جهت انتقال وظیفه به گره مربوطه، وضعیت ماشین‌های مجازی هر گره و میزان انرژی مصرف‌شده برای اجرای وظیفه، زمان‌بندی وظایف وارده از گراف جهت‌دار بدون دور را انجام می‌دهد. الگوریتم زمان‌بندی در قدم اول تعداد انتقالات بین گره‌ها را کاهش می‌دهد به گونه‌ای که وظایف مرتبط در گره‌های هم‌جوار اجرا شوند تا در سیکل‌های بعدی تعداد انتقالات کمتری برای رسیدن وظایف مرتبط به یکدیگر

صورت پذیرد. در قسمت دوم الگوریتم زمان‌بندی، وضعیت ماشین‌های مجازی مانیتور می‌شود تا وظایف توسط ماشین‌های مجازی آنلاین اجرا شوند و از خاموش و روشن کردن ماشین‌های مجازی تا حد امکان اجتناب شود. به عنوان کنترل نهایی، الگوریتم با استفاده از پروفایل انرژی ارائه‌شده در [۱۸] میزان مصرف انرژی برای اجرای وظیفه ورودی را محاسبه می‌کند تا در نهایت انتخابی متوازن بین زمان اجرا و مصرف انرژی برای اجرای وظیفه داشته باشد.

به عبارت دیگر این الگوریتم به دنبال نزدیک‌ترین گره‌ای است که بیشترین تعداد وظایف مرتبط با وظیفه ورودی را شامل می‌شود و ماشین‌های مجازی این گره نیازی به راه‌اندازی نداشته باشند و کمترین مصرف انرژی برای اجرای وظیفه ورودی در آن حالت رخ دهد. برای مثال ممکن است الگوریتم گره‌ای را انتخاب کند که فاصله بیشتری تا گره فعلی دارد اما نیازی به راه‌اندازی ماشین مجازی جدید در آن گره نباشد. این انتخاب به کمک روش تحلیل سلسله مراتبی و بر اساس اولویت‌های تعریف‌شده صورت می‌پذیرد. به صورتی که الگوریتم بر

اساس اولویت‌های ذکر شده مناسب‌ترین مکان برای اجرای وظیفه ورودی با کمترین مصرف انرژی و زمان اجرا را انتخاب می‌کند. از آنجایی که برای محاسبه پارامترهای ذکر شده نیاز به منابع پردازشی مجزا و همین‌طور فضای ذخیره‌سازی جهت کش کردن برخی اطلاعات است لذا یک ماشین مجازی به‌عنوان هماهنگ‌کننده در نظر گرفته می‌شود تا الگوریتم زمان‌بندی در آن اجرا گردد. شمای کلی روش ارائه شده در شکل (۱) نشان داده شده است.

داده‌های ورودی ابتدا تبدیل به گراف جهت‌دار بدون دور می‌شوند تا ارتباط بین وظایف مشخص شود. گراف جهت‌دار بدون دور که به صورت $G=(T,D)$ نشان داده می‌شود شامل رأس و یال می‌باشد، رأس‌ها نشان‌دهنده وظایف هستند و یال‌ها ارتباط بین وظایف را نشان می‌دهند. برای مثال $i \rightarrow z$ نشان می‌دهد که $Task_j$ برای اجرا نیاز به $Task_i$ دارد. بنابراین i و z هر کدام یک رأس و $i \rightarrow z$ معادل یک یال در گراف جهت‌دار بدون دور است. این گراف به‌عنوان مجموعه وظایف ورودی به محیط ابری فرستاده می‌شود. محیط ابری شامل مجموعه‌ای از گره‌های پردازشی در نقاط مختلف با فواصل مختلف است که هر گره خود از تعدادی ماشین مجازی روشن یا خاموش تشکیل شده است. لیست گره‌های موجود در ابر به صورت $(N=(n_1, n_2, \dots, n_m))$ نشان داده می‌شود که m نشان‌دهنده تعداد گره‌های ابر است. لیست ماشین‌های مجازی روشن در گره m به صورت $VMon_m=(VMon_{m1}, VMon_{m2}, \dots)$ و لیست ماشین‌های مجازی خاموش در گره m به صورت $VMoff_m=(VMoff_{m1}, VMoff_{m2}, \dots)$ نشان داده می‌شود که k نشان‌دهنده تعداد ماشین‌های مجازی روشن در گره m و l نشان‌دهنده تعداد ماشین‌های مجازی خاموش در گره m است. همچنین در محیط ابری ارائه شده $VMcoordinator$

نشان‌دهنده ماشین مجازی هماهنگ‌کننده است که وظیفه اجرای الگوریتم زمان‌بندی را به عهده دارد. الگوریتم زمان‌بندی S برای هر وظیفه ورودی t_i نحوه تخصیص را بر اساس پارامترهای معرفی شده پیدا می‌کند. الگوریتم زمان‌بندی S جهت کاهش مصرف انرژی در هنگام تخصیص وظایف از پروفایل انرژی ارائه شده در [۱۸] استفاده می‌کند.

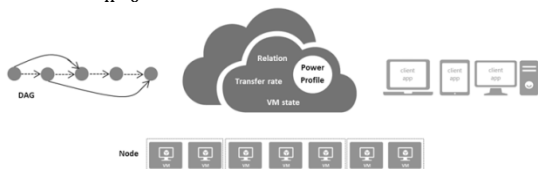
همان‌طور که گفته شد الگوریتم ارائه شده جهت زمان‌بندی وظایف از چهار پارامتر استفاده می‌کند که در این بخش توضیح داده شده است.

ارتباط بین وظایف: این مقدار از تشکیل گراف جهت‌دار بدون دور به دست می‌آید. در این گراف مشخص شده هر وظیفه ورودی t_i با کدام یک از وظایف دیگر که تاکنون اجرا شده‌اند در ارتباط است. الگوریتم زمان‌بندی به هر گره بر اساس تعداد وظایف مرتبطی که با t_i دارد اولویت می‌دهد تا t_i در گره‌ای که بیشترین وظایف مرتبط با آن وجود دارند اجرا شود. این امر از جابه‌جایی‌های زیاد در مراحل بعدی پردازش وظایف جلوگیری می‌کند و موجب کاهش زمان اجرا و مصرف انرژی می‌گردد. فرمول ۱ روش محاسبه Rel_{t_i} را نشان می‌دهد:

$$Rel_{t_i} = \{Rel_{t_1}, Rel_{t_2}, \dots, Rel_{t_m}\} \quad (1)$$

که m تعداد کل گره‌هاست و ارائه ارتباط بین وظایف در هر گره توسط فرمول ۲ محاسبه می‌شود:

$$Rel_{t_k} = \sum_{n=0}^{i-1} relation(t_n, t_i) \quad (2)$$

نرخ انتقالات: پس از آنکه الگوریتم زمان‌بندی گره‌های مرتبط با t_i را مشخص کرد، تعداد انتقالاتی که لازم است تا t_i به هر کدام از این گره‌ها برسد را نیز محاسبه

می‌کند و بر اساس فواصل به دست آمده به هر گره یک اولویت می‌دهد. در واقع الگوریتم زمان بندی تلاش می‌کند با محاسبه انتقالات مورد نیاز برای اجرای وظیفه، گره‌ای که کم‌ترین فاصله را دارد برای اجرای t_i انتخاب کند. فرمول ۳ نشان می‌دهد که $Trans_{t_i}$ بر اساس Rel_{t_i} محاسبه می‌شود:

$$Trans_{t_i} = \{Trans_{t_{i_1}}, Trans_{t_{i_2}}, \dots, Trans_{t_{i_m}}\} \quad (3)$$

که m تعداد گره‌های مرتبط است و میزان انتقال برای رسیدن به هر یک از گره‌های مرتبط توسط فرمول ۴ محاسبه می‌شود:

$$Trans_{t_{i_k}} = distance(n_i, n_k) \quad (4)$$

وضعیت ماشین مجازی: اولویت اجرای وظایف با ماشین‌های مجازی آنلاین است و الگوریتم زمان بندی تلاش می‌کند تا حد امکان از راه اندازی ماشین‌های مجازی آفلاین جلوگیری نماید. به این منظور لیست گره‌های مرتبط با t_i مورد بررسی قرار می‌گیرد تا وضعیت آن‌ها از لحاظ تعداد ماشین‌های مجازی آنلاین و آفلاین بررسی شود و اجرای t_i به گره‌ای سپرده شود که بیشترین احتمال آزاد بودن ماشین مجازی آنلاین را دارد است. حالت ماشین‌های مجازی متغیری لحظه‌ای است که برای مثال ممکن است در زمان بررسی گره‌ها، گره‌ای شامل دو ماشین مجازی آزاد باشد اما تا زمانی که زمان بند t_i را برای آن گره ارسال نماید این دو ماشین مجازی توسط بخش‌های دیگر ابر به کار گرفته شوند. برای حل این مشکل الگوریتم زمان بندی سه سیاست متفاوت را اتخاذ می‌کند. اول اینکه در پارامتر $VMState$ گره‌هایی که بیشترین ماشین مجازی آنلاین آزاد را دارند اولویت بالاتری می‌گیرند تا شانس اجرای t_i افزایش یابد. علاوه بر آن الگوریتم زمان بندی دو گره برای اجرای t_i انتخاب می‌کند، گره اصلی بهترین انتخاب ممکن و گره دوم نزدیک‌ترین انتخاب به گره اصلی است

تا در صورت اجرا نشدن احتمالی t_i در گره اصلی، گره دوم اجرای آن را بر عهده گیرد. سیاست سومی که الگوریتم از آن برای افزایش ضریب اطمینان $VMState$ استفاده می‌کند ساخت یک حافظه پنهان در هماهنگ کننده به نام $Trust$ است. زمان بند پس از هر بار تخصیص وظیفه، وضعیت اجرای آن را بررسی می‌نماید، وظیفه در هر گره‌ای که اجرا شود زمان بند امتیاز آن گره را در متغیر $Trust$ افزایش می‌دهد تا در دوره‌های بعدی پردازش، زمان بند جهت تشکیل $VMState$ اولویت گره‌هایی که امتیاز بالاتری در $Trust$ دارند را افزایش دهد. نحوه تشکیل $VMState$ در فرمول ۵ نشان داده شده است.

$$VMstate = \{evaluate(VM_{on_m}, VM_{off_m}, Trust_m)\} \quad (5)$$

مصرف انرژی: الگوریتم زمان بندی از پروفایل انرژی ارائه شده در [۱۷] جهت تخمین انرژی مصرفی برای اجرای t_i در هر کدام از گره‌های موجود در Rel_{t_i} استفاده می‌کند. این پروفایل، برای هر جزء از ابر انرژی مصرفی را به طور جداگانه محاسبه می‌کند که شامل انرژی مصرفی برای انتقال بین گره‌ها، انرژی لازم برای راه اندازی ماشین مجازی و پردازش وظیفه توسط آن، انرژی مصرف شده توسط وظیفه و همین طور گره می‌باشد. زمان بند ابتدا با اعمال پارامترهای قبلی مصرف انرژی را به حداقل می‌رساند سپس برای اطمینان از کاهش بیشتر انرژی، برای هر گره انرژی مصرفی را به طور جداگانه محاسبه می‌کند. الگوریتم زمان بندی بیشترین اولویت را به گره‌ای اختصاص می‌دهد که مجموع انرژی مصرف شده برای اجرای t_i در آن گره از سایر گره‌ها کم تر است. فرمول ۶ محاسبه انرژی برای t_i را نشان می‌دهد.

$$e_{total_t} = \text{Min}\{e_{total_{t_1}}, e_{total_{t_2}}, \dots, e_{total_{t_m}}\} \quad (6)$$

که m تعداد گره‌های مرتبط است و انرژی مصرف شده توسط هر وظیفه با فرمول ۷ محاسبه می‌شود:

Procedure Scheduling

Input: incoming tasks to the cloud

Output: execution of task status

Begin

```
relatedNodes = CheckTaskRelationInCash(ti)
transfer = Distance(nti, relatedNodes)
monitoredVM = monitorVM(relatedNodes)
energyUsag = PowerProfile(ti, relatedNodes,
    transfer, monitoredVM)
weightOfNodes = AHP(relatedNodes, transfer,
    monitoredVM, energyUsage)
selectedNode = Max(weightOfNodes)
backupNode = nearBy(selectedNode)
trust = Execute(ti, selectedNode, backupNode)
End
```

جهت بررسی وضعیت ماشین‌های مجازی و انتخاب گره‌ای با مناسب‌ترین وضعیت ماشین مجازی، الگوریتم زمان‌بندی ارائه‌ی monitoredVM را با اجرا کردن الگوریتم ۲ تشکیل می‌دهد. تابع monitorVM تمامی گره‌های موجود در ارائه‌ی relatedNodes را بررسی می‌کند، اگر ماشین مجازی آنلاین در آن گره موجود باشد، خانه متناظر آن گره در ارائه monitoredVM برابر تعداد ماشین‌های مجازی آنلاین آن گره مقداره‌ی می‌شود، در غیر این صورت این مقدار برابر تعداد ماشین‌های مجازی خاموش این گره خواهد بود و در صورتی که تمام ماشین‌های مجازی این گره در حال کار باشند مقدار null برای آن ثبت خواهد شد.

الگوریتم ۲ الگوریتم بررسی وضعیت ماشین مجازی

Procedure monitorVM

Input: relatedNodes array contain incoming tasks

Output: monitoredVM array contain VM status in each node

Begin

```
for each node in relatedNodes do
    if there is any online VM in
        relatedNodes {node}
        monitoredVM {node} = Count(VM_ON {node})
    end if
    if there is any off-line VM in
        relatedNodes {node}
        monitoredVM {node} = Count(VM_OFF {node})
    end if
    if there is't any off-line or online VM in
        relatedNodes {node}
        monitoredVM {node} = null
    end if
end for
End
```

$$e_{total_t} = e_{t_k} + e_{transfer\{t_t \rightarrow n_k\}} + e_{v_k} + e_{n_k} + e_{etc(cooling, \dots)} \quad (V)$$

۴. مدل تصمیم‌گیری

الگوریتم زمان‌بندی توسط یک ماشین مجازی هماهنگ‌کننده اجرا می‌شود که برای تخصیص وظایف ورودی بین گره‌های موجود در ابر تصمیم‌گیری می‌کند. الگوریتم ۱ نحوه‌ی زمان‌بندی ارائه‌شده را توسط پارامترهای محاسبه‌شده در قسمت قبل را نشان می‌دهد. با استفاده از روابط بین وظایف که توسط گراف جهت‌دار بدون دور ایجاد شده است، الگوریتم زمان‌بندی ارائه relatedNodes را تشکیل می‌دهد. این ارائه شامل تمام گره‌هایی می‌شود که حداقل یک وظیفه مرتبط با t_i در آن وجود داشته باشد و اولویت بالاتر به گره‌ای داده می‌شود که بیشترین وظیفه مرتبط با t_i را دارد است.

الگوریتم زمان‌بندی ارائه transfers را برای ذخیره فاصله گره کنونی که t_i در آن قرار داد با هر یک از گره‌های ارائه relatedNodes تشکیل می‌دهد. این ارائه مشخص می‌کند کدام گره‌ی مرتبط با t_i کم‌ترین فاصله از آن را دارد تا زمان اجرا و مصرف انرژی ناشی از انتقال بین گره‌ها کاهش یابد. ارائه energyUsage نیز انرژی مصرفی برای اجرای t_i در هر یک از گره‌های relatedNodes را ذخیره می‌کند. پروفایل انرژی برای t_i و گره‌های مرتبط آن فراخوانی می‌شود تا با محاسبه انرژی مصرفی هر جزء از ابر مقدار کل انرژی ناشی از اجرای t_i به دست آید و گره‌ای که کم‌ترین مصرف انرژی در آن رخ می‌دهد مشخص می‌شود.

پس از آنکه پارامترهای مورد نیاز الگوریتم بدست آمدند تصمیم گیرنده AHP فرخوانی می شود، تا وزن هر گره را بر اساس چهار پارامتر بدست آمده محاسبه نماید. وزن هر گره در ارائه ی $weightOfNodes$ ذخیره می شود، زمان بند بیشترین وزن را به عنوان گره اصلی جهت اجرای t_i انتخاب می کند و در $selectedNode$ ذخیره می نماید.

در ادامه با استفاده از تابع $nearby$ نزدیک ترین گره به گره اصلی به عنوان گره پشتیبان انتخاب می شود تا در صورت پر شدن ماشین های مجازی گره اصلی بتواند در کوتاه ترین زمان و با صرف کمترین انرژی t_i را اجرا نماید. پس از اجرای t_i امتیاز گره اجرا کننده در $Trust$ افزایش می یابد تا در فراخوانی های بعدی مورد استفاده قرار گیرد.

۵. انتخاب بهترین گره توسط تحلیل سلسله مراتبی

تحلیل سلسله مراتبی برای تصمیم گیری از مقایسه زوج به زوج استفاده می کند و هر یک از گره ها را به صورت دوتایی برای هر پارامتر به صورت جداگانه محاسبه می نماید در نتیجه چهار ماتریس مقایسه ای هفت در هفت خواهیم داشت که به همراه ماتریس مقایسه ای پارامترها، نرمال شده و وزن آن ها محاسبه می شود. وزن های به دست آمده به وزن کل برای هر گره تبدیل می شوند و گره ای که بیشترین وزن را دار است به عنوان گره اصلی جهت اجرای وظیفه ورودی انتخاب می شود.

پس از تشکیل ماتریس های زوجی از پارامترها، اوزان مربوط به هر پارامتر به کمک فرمول ۸ محاسبه گردید.

$$a_{n1}w_1 + a_{n2}w_2 + \dots + a_{nn}w_n = \lambda \cdot w_n \quad (8)$$

سپس وظایف موجود در صف با توجه به اهمیت پارامترها که در فرمول ۸ محاسبه شد، وزن دهی

می شوند و وظیفه ای که بیشترین اولویت جهت اجرا را داشته باشد در ابتدای صف اجرا قرار می گیرد.

۶. راه اندازی و تنظیمات

جهت شبیه سازی الگوریتم پیشنهادی، از مجموعه ای شامل دو تا ده گره استفاده شده است که هر گره متشکل از شش ماشین مجازی است. یک ماشین مجازی نیز به عنوان هماهنگ کننده انتخاب گردید، هماهنگ کننده ابتدا و قبل از شروع زمان بندی سرویس های مورد نظر را راه اندازی می نماید. هماهنگ کننده وظایفی ورودی را به شکل گراف جهت دار بدون دور دریافت می کند، جهت مقایسه الگوریتم ارائه شده، شش گراف جهت دار بدون دور متفاوت مشتمل بر وظایف و ارتباط بین آن ها برای هماهنگ کننده ارسال شد که الگوریتم ارائه شده برای حالت های مختلف ارتباط بین وظایف تست شود. هماهنگ کننده همچنین در مرحله راه اندازی، فواصل بین گره ها را با ارسال بسته آزمایشی محاسبه و ذخیره می نماید. گره قرمز رنگ گره شروع کننده و محل قرارگیری ماشین مجازی هماهنگ کننده است و وظایفی ورودی ابتدا وارد این گره شده و سپس توسط زمان بند برای محاسبه به گره های دیگر سپرده می شوند. تنظیمات ارائه شده در جدول ۲ نشان داده شده است.

پارامتر	توضیحات
گره	دو تاده گره
ماشین مجازی	شش ماشین مجازی در هر گره با مشخصات یک گیگابایت حافظه، پردازنده تک هسته‌ای، فضای ذخیره‌سازی ۲۰۰ مگابایت
گراف جهت‌دار بدون دور	۶ گراف جهت‌دار بدون دور و روابط متفاوت
همهانگ‌کننده	تعداد یک همهانگ‌کننده در گره ۱

۶-۱ مقداردهی پارامترها

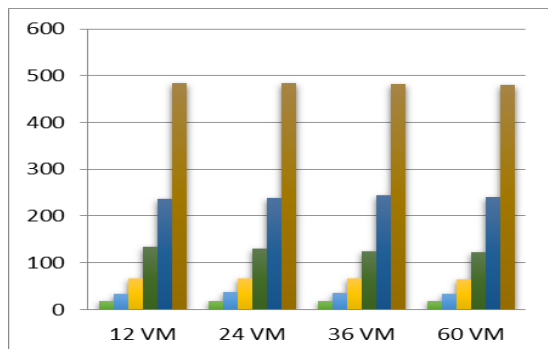
هر وظیفه ورودی پس از ورود به زمان‌بند ابتدا در حافظه نهان مورد بررسی قرار می‌گیرد تا مشخص شود وظایفی مرتبط با آن در کدام گره‌ها اجرا شده‌اند و بدین ترتیب `relatednodes` بدست می‌آید. همچنین آرایه `relatednodes_priority` تعداد وظایف مرتبط هر گره در آرایه `relatednodes` را مشخص می‌کند. سپس برای هر یک از گره‌های موجود در `relatednodes`، مقادیر `energyusage`، `transfer`، `vmState` به دست می‌آید. این مقادیر پس از مرتب‌سازی بر اساس اولویت‌ها آماده‌ی پردازش توسط فرآیند تحلیل سلسله مراتبی هستند.

۶-۲ نتایج و مشاهدات

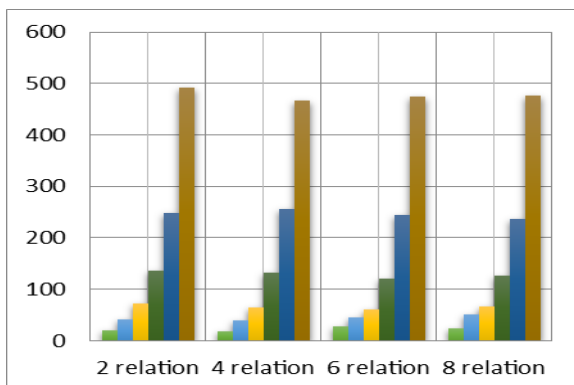
در قسمت پایانی پیاده‌سازی عملکرد الگوریتم زمان‌بندی بر اساس زمان اجرای هر وظیفه مورد بررسی قرار گرفت. با تغییر در ماتریس اولویت‌ها در هر بار پیاده‌سازی الگوریتم زمان‌بندی، زمان اجرای هر وظیفه محاسبه شد تا مشخص گردد تأثیر کدام پارامتر بر کاهش انرژی و زمان اجرا بیشتر است. شکل (۲) زمان اجرای وظایف برای تمام اولویت‌ها را نشان می‌دهد.

این مقایسه نتیجه اجرای زمان‌بندی با اعمال تمامی پارامترها را نشان می‌دهد. نتایج بدست آمده نشان داد

که افزایش تعداد ماشین‌های مجازی نمی‌تواند به‌طور مستقیم تغییر چشم‌گیری در زمان اجرای وظایف داشته باشد زیرا پارامتر `VMState` از راه‌اندازی‌های متعدد ماشین‌های مجازی جلوگیری می‌نماید. در واقع وقتی تعداد ماشین‌های مجازی از ۳۶ به ۶۰ افزایش یابد ممکن است از تمامی ماشین‌های مجازی جدید استفاده نشود زیرا راه‌اندازی ماشین مجازی جدید هم در مصرف انرژی و هم‌زمان اجرا تأثیر منفی خواهد داشت. با افزایش تعداد وظایف نیز روند نرمال رشد زمان اجرا را شاهد بودیم و بدین ترتیب افزایش بار تأثیر منفی در الگوریتم در بر نداشت. شکل (۳) همین وضعیت را برای زمانی که تعداد ارتباطات بین وظایف افزایش می‌یابد نشان می‌دهد. با توجه به اینکه الگوریتم زمان‌بندی وظایف مرتبط را بدون انتقال و راه‌اندازی ماشین مجازی جدید اجرا می‌کند در نتیجه افزایش تعداد ارتباطات تأثیر مثبت بر زمان اجرای کل خواهد داشت.

شکل ۲ نتایج با اعمال تمام پارامترها و تغییر تعداد وظیفه و ماشین مجازی

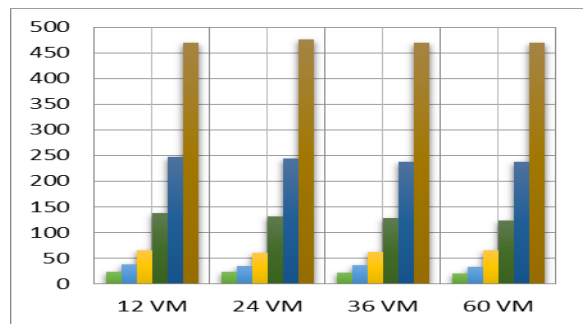
شکل ۳ نتایج با اعمال تمام پارامترها و تغییر تعداد

وظیفه و ارتباطات بین وظایف

شکل ۱ نتایج با حذف پارامتر انرژی و تغییر تعداد وظیفه و ارتباطات بین وظایف

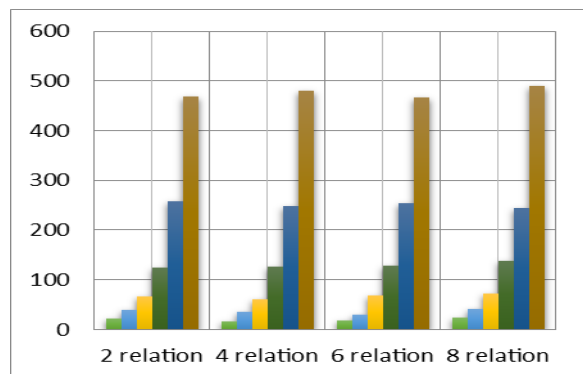
با توجه به روش خاص اتخاذ شده در این مقاله و پارامترهای متفاوتی که در این تحقیق استفاده شده است تعداد مقالاتی که در سالهای اخیر چاپ شده و قابلیت انطباق جهت مقایسه رادارند محدود است. گستردگی پارامترهای به کار برده شده باعث تفاوت عمده در نوع پیاده سازی این الگوریتم زمان بندی شده است. این امر مقایسه دقیق و منطبق با سایر مطالعات و تحقیقات را دشوار نموده است. با توجه به مقایسه انجام شده با تحقیق [۱۸] با اعمال پارامتر VMState به میزان ۳ درصد بهبود در کاهش مصرف انرژی حاصل شد. لازم به ذکر است تعداد پارامترهای در نظر گرفته شده با تعداد پارامترهای تحقیق [۱۸] متفاوت است و این موضوع مقایسه کامل را دشوار کرده است. در مقایسه انجام شده با تحقیق [۱۹] که سیاست کاهش انرژی را نیز مورد بررسی قرار داده است دو پارامتر دما و انتشار CO_2 مقایسه گردید. نتایج بدست آمده بهبود میزان انتشار CO_2 را نشان داده است. در حالی که پارامتر دما در تحقیق حاضر مورد بررسی قرار نگرفته است. بهبود حاصل شده در تحقیق [۲۰] نسبت به روش های EATSVM و ECTC سنجیده شده است. پس از انجام مقایسه های انرژی و زمان اجرا با توجه به اینکه تمامی پارامترها جهت مقایسه هم راستا نبوده اند، مصرف انرژی کاهش را نشان داده است. این بهبود ۵٪ بوده است. در مقایسه با تحقیق [۲۱] تعداد وظایف مختلف مورد بررسی قرار گرفت. در این نوع مقایسه پارامتر تعداد انتقالات و روابط بین وظایف بسیار تأثیرگذار بوده است، به گونه ای که بهبود زمان اجرا نسبت به نتایج تحقیق [۲۱] قابل ملاحظه است. زیرا ما در اجرای وظایف با توجه به رابطه ای که وظایف در گراف DAG

جهت بررسی تأثیر هر یک از پارامترها بر نحوه اجرای الگوریتم زمان بندی، ابتدا پارامتر ارتباط بین وظایف یعنی Relti از مجموعه پارامترها حذف شد تا نتایج اجرای وظایف در این حالت مشاهده شود. نتایج نشان داد که زمان اجرای کل در مقایسه با حالت قبل کاهش خواهد داشت اما این روش مصرف انرژی بهینه را نمی تواند تأمین کند. با توجه به اینکه کاهش زمان اجرا بسیار ناچیز بوده لذا حذف این پارامتر الگوریتم زمان بندی را از رسیدن به اهداف مشخص شده دور خواهد کرد.

شکل ۴ نتایج با حذف پارامتر ارتباط بین وظایف و تغییر تعداد وظیفه و ماشین مجازی

این نتایج برای زمانی که تعداد وظایف و تعداد ماشین های مجازی متغیر است در شکل (۴) نشان داده شده است. برای حالت بعدی تعداد ارتباطات بین وظایف تغییر داده شده تا تأثیر حذف Relti بر اجرای الگوریتم مشاهده شود. نتایج بدست آمده برای این حالت در شکل (۵) نشان داده شده است.

دارند تعداد انتقالات و در نتیجه زمان اجرا را نیز کاهش می‌دهیم.

۷. نتیجه‌گیری

زمان اجرا، پارامتری است که ارتباط مستقیم با نحوه اجرای هر وظیفه دارد. یکی از موارد تأثیرگذار در اجرای وظایف و زمان کل اجرا، ارتباط بین وظایفی است به گونه‌ای که زمان بسیار زیادی از پردازش وظایف صرف رفت‌وآمد بین گره‌های مختلف می‌شود. برای مثال زمان‌بند تصمیم می‌گیرد t_1 در گره سوم اجرا شود، پس به ترتیب وظایف بعدی در گره‌های آزاد بعدی اجرا می‌شوند. مشکلی که این نوع از پردازش ایجاد می‌کند شامل انتقالات متعدد وظایف بین گره‌هاست. برای مثال t_2 که در گره ششم اجرا شده نیاز به t_1 پیدا می‌کند و برای بدست آوردن آن نیاز به انتقال به گره سوم است. پارامتر Rel_i این انتقالات را پیش از وقوع و در مرحله زمان‌بندی کاهش می‌دهد.

به همین دلیل حذف این پارامتر از مجموعه پارامترهای زمان‌بندی تأثیر موقت بر زمان اجرای هر وظیفه دارد و زمان اجرای وظیفه به‌تنهایی بهبود می‌یابد، اما زمان اجرای کل به دلیل افزایش زمان موردنیاز برای انتقالات (که در زمان اجرای وظیفه دیده نمی‌شود) افزایش

می‌یابد. لذا حذف پارامتر Rel_i اهداف زمان‌بندی را تأمین نمی‌کند. روش بد برای اجرای وظایف، بی‌اعتنایی به وضعیت ماشین‌های مجازی است به گونه‌ای که هر t_i با اولین ماشین مجازی خالی اجرا شود، در این صورت ماشین‌های مجازی به‌طور مرتبط خاموش خواهد شد که زمان زیادی صرف این بخش خواهد شد. لذا پارامتر VMState سعی دارد با مدیریت هوشمند ماشین‌های مجازی از این امر جلوگیری کند. از همین رو همان‌طور که در نتایج مشاهده شد دو نکته حائز اهمیت است یکی اینکه حذف پارامتر VMState از مجموعه پارامترها زمان اجرای هر وظیفه را بهبود می‌بخشد اما زمان اجرای کل را افزایش خواهد داد که خود باعث افزایش چشمگیر انرژی کل مصرفی می‌شود.

به‌عنوان کارهای آتی، اقدامات صورت گرفته در محیط واقعی و تحت فشار وظایف واقعی قرار خواهد گرفت، تا ایرادات احتمالی در روش محاسبه پارامترها و میزان تأثیرگذاری این پارامترها استخراج گردد. همچنین مدیریت ماشین‌های مجازی در بسترهای متفاوت نظیر VMware و Virtual Box مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

مراجع

- [1] Moganarangan, N., R. G. Babukarthik, S. Bhuvanewari, MS Saleem Basha, and P. Dhavachelvan. "A novel algorithm for reducing energy-consumption in cloud computing environment: Web service computing approach." *Journal of King Saud University-Computer and Information Sciences* 28.1 (2016): 55-67.
- [2] Yang, Song, Philipp Wieder, Ramin Yahyapour, and Xiaoming Fu. "Energy-aware provisioning in optical cloud networks." *Computer Networks* 118 (2017): 78-95.
- [3] Dighe S, Vangal SR, Aseron P, Kumar S, Jacob T, Bowman KA, Howard J, Tschanz J, Erraguntla V, Borkar N, De VK. "Within-die variation-aware dynamic-voltage-frequency-scaling with optimal core allocation and thread hopping for the 80-core teraflops processor." *IEEE Journal of Solid-State Circuits* 46.1 (2010): 184-193.
- [4] Ghanbari, Shamsollah, and Mohamed Othman. "A priority based job scheduling algorithm in cloud computing." *Procedia Engineering* 50.0 (2012): 778-785.

- [5] Ghanbari, Shamsollah. "Priority-aware Job Scheduling Algorithm in Cloud Computing: A Multi-criteria Approach." *Azerbaijan Journal of High Performance Computing*, Vol 2, Issue 1, 2019, pp.29-38.
- [6] Kazemi, Mojtaba, Shamsollah Ghanbari, and Manochehr Kazemi. "Divisible Load Framework and Close Form for Scheduling in Fog Computing Systems." In *International Conference on Soft Computing and Data Mining*, pp. 323-333. Springer, Cham, 2020.
- [7] Rong, Huigui, Haomin Zhang, Sheng Xiao, Canbing Li, and Chunhua Hu. "Optimizing energy consumption for data centers." *Renewable and Sustainable Energy Reviews* 58 (2016): 674-691.
- [8] Aghababaeipour, Ali, and Shamsollah Ghanbari. "A new adaptive energy-aware job scheduling in cloud computing." In *International Conference on Soft Computing and Data Mining*, pp. 308-317. Springer, Cham, 2018.
- [9] Ding, Youwei, Xiaolin Qin, Liang Liu, and Taochun Wang. "Energy efficient scheduling of virtual machines in cloud with deadline constraint." *Future Generation Computer Systems* 50 (2015): 62-74.
- [10] Dong, Ziqian, Ning Liu, and Roberto Rojas-Cessa. "Greedy scheduling of tasks with time constraints for energy-efficient cloud-computing data centers." *Journal of Cloud Computing* 4.1 (2015): 5.
- [11] Hosseinimotlagh, Seyedmehdi, Farshad Khunjush, and Rashidaldin Samadzadeh. "Seats: smart energy-aware task scheduling in real-time cloud computing." *The Journal of Supercomputing* 71.1 (2015): 45-66.
- [12] Xiong, Ying Yidu, and Yan Yan Wu. "Cloud computing resource schedule strategy based on pso algorithm." *Applied Mechanics and Materials*. Vol. 513. Trans Tech Publications, 2014.
- [13] Ghribi, Chaima, Makhlof Hadji, and Djamal Zeghlache. "Energy efficient vm scheduling for cloud data centers: Exact allocation and migration algorithms." *2013 13th IEEE/ACM International Symposium on Cluster, Cloud, and Grid Computing*. IEEE, 2013.
- [14] Beloglazov, Anton, Jemal Abawajy, and Rajkumar Buyya. "Energy-aware resource allocation heuristics for efficient management of data centers for cloud computing." *Future generation computer systems* 28.5 (2012): 755-768.
- [15] Chen, Shi, Jie Wu, and Zihui Lu. "A cloud computing resource scheduling policy based on genetic algorithm with multiple fitness." *2012 IEEE 12th International Conference on Computer and Information Technology*. IEEE, 2012.
- [16] Luo, Liang, Wenjun Wu, Dichen Di, Fei Zhang, Yizhou Yan, and Yaokuan Mao. "A resource scheduling algorithm of cloud computing based on energy efficient optimization methods." *2012 International Green Computing Conference (IGCC)*. IEEE, 2012.
- [17] Van Do, Tien, and Csaba Rotter. "Comparison of scheduling schemes for on-demand IaaS requests." *Journal of Systems and Software* 85.6 (2012): 1400-1408.
- [18] Juarez, Fredy, Jorge Ejarque, and Rosa M. Badia. "Dynamic energy-aware scheduling for parallel task-based application in cloud computing." *Future Generation Computer Systems* 78 (2018): 257-271.
- [19] Adhikari, Mainak, and Satish Narayana Srirama. "Multi-objective accelerated particle swarm optimization with a container-based scheduling for Internet-of-Things in cloud environment." *Journal of Network and Computer Applications* 137 (2019): 35-61.
- [20] Ismail, Leila, and Huned Materwala. "EATSVM: Energy-Aware Task Scheduling on Cloud Virtual Machines." *Procedia Computer Science* 135 (2018): 248-258.
- [21] Ch, Sudhakar, and T. Ramesh. "Energy efficient VM scheduling and routing in multi-tenant cloud data center." *Sustainable Computing: Informatics and Systems* 22 (2019): 139-151.